

Arrest

nr. 128 014 van 7 augustus 2014
in de zaken RvV X / II en X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X , die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X, op 18 april 2013 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 8 maart 2013 houdende het onontvankelijk verklaren van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de beslissing van diezelfde gemachtigde tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten van dezelfde datum (zaak gekend onder het nr. 124 723).

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordiger van haar minderjarige kinderen X en X, op 13 januari 2014 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 oktober 2013 houdende het onontvankelijk verklaren van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (zaak gekend onder het nr. 144 553).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota's met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikkingen van 25 april 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat Alexander LOOBUYCK, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De in de zaak 124 723 bestreden beslissingen luiden als volgt :

- De beslissing van 8 maart 2013 houdende het onontvankelijk verklaren van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) :

“Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 30.01.2013 bij onze diensten werd ingediend door :

[...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 15.05.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 29.06.2010. Betrokkene legt in zijn nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen waarnaar verwezen wordt) voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 29.06.2010. Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 15.05.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)”.

- Het bevel om het grondgebied te verlaten van 8 maart 2013 in hoofde van verzoekster en haar kinderen gestoeld op de volgende reden:

“[...]

Krachtens artikel 7, eerste lid van de wet van 15 december 1980:

1° hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten”

1.2. De in de zaak 144 553 bestreden beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 oktober 2013 houdende het onontvankelijk verklaren van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“Mijnheer de Burgemeester,

Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 25.09.2013 bij onze diensten werd ingediend door:

[....]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door

Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Artikel 9ter - § 3 5° - van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 15.05.2012 werd er door de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing genomen aangaande de aanvraag tot machtiging tot verblijf dd. 29.06.2010. Betrokkene legt in haar nieuwe verblijfsaanvraag een standaard medisch getuigschrift (en de bijlagen) voor waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag dd. 29.06.2010 (zie bevestiging arts dd.29.10.2013 in bijgevoegde gesloten omslag). Het voorgelegde medisch getuigschrift bevestigt slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van betrokkene. In de beslissing dd. 15.05.2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand van betrokkene en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht. Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 - 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012)."

2. Over de samenvoeging

Omwille van de verknochtheid van de beide beroepen acht de Raad het, in het kader van een goede rechtsbedeling, aangewezen de beide zaken samen te voegen en vooreerst het beroep te onderzoeken dat is gericht tegen de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 oktober 2013, zijnde de meest recente bestreden beslissing.

3. Over de gegrondheid van het beroep gekend onder het nr. 144 553

3.1. In het enige middel wordt onder meer de schending aangevoerd van de materiële motiveringsplicht. Verzoekster stelt dienaangaande:

"[...]

Verder heeft verzoekende partij aan de verwerende partij steeds duidelijk gemaakt dat zij niet naar Armenië terug kan omwille van het feit dat er geen adequate zorg voor haar aanwezig is in haar land van herkomst en meer bepaald de nodige medicatie niet voorradig is.

Verwerende partij stelt opnieuw dat hier reeds werd over geoordeeld bij de eerste aanvraag tot medische regularisatie dd. 29 juni 2010 van verzoekende partij.

Nochtans werd duidelijk aangegeven in de aanvraag tot medische regularisatie dd. 25 september 2013, dat verzoekende partij nieuwe medicatie behoeft, aangezien haar aandoeningen geëvolueerd zijn. Verzoekende partij heeft met andere woorden nieuwe medicatie nodig waarover verwerende partij nog nooit oordeelde.

Immers in het advies van de arts-attaché dd. 3 april 2012 werd het volgende gesteld met betrekking tot de medicatie:

'Verwijzend naar lijsten van geregistreerde geneesmiddelen van het Scientific Centre of Drug and Medical Technology Expertise (SCDMTE) in Armenië, bekomen via http://www.pharm.am/files/jfiles2/20110816_160255_en_registertotaleng2010.pdf blijkt dat Pantoprazol, Levothyroxine, Vitamine 8 - complex en antidepressiva zoals Venlafaxine, Fluoxetine en Trazodone voor de behandeling van de in de medische attesten beschreven aandoeningen beschikbaar zijn in Armenië'.

In de aanvraag tot medische regularisatie dd. 25 september 2013 werd uitdrukkelijk gesteld dat het niet meer om dezelfde medicatie gaat als voorheen, aangezien de aandoeningen van verzoekende partij in een ongunstige zin geëvolueerd zijn.

Het volgende werd gesteld in de aanvraag dd. 25 september 2013:

'Zoals blijkt uit de stukken is de verzoekende partij voor haar posttraumatische stresssyndroom en haar depressie in behandeling sedert april 2011 in het CGG. Zij gaat dan ook regelmatig op consultatie en neemt verschillende medicatie (Venlafaxine, Temesta, Redomex, Pantomed,

Emconcor, L-thyroxine, Imitrex en Zolmitriptan). De behandeling met Sipralax en Sulpiride werd stopgezet en aangepast met Venlafaxine en Temesta.

De vorige medische regularisatieprocedure van verzoekende partij werd geweigerd omdat de Dienst Vreemdelingenzaken van mening was dat de medicatie van verzoekende partij gemakkelijk te verkrijgen is in Armenië.

Nu blijkt uit een attest van Orient Pharm dd. 9 juli 2013 een groot deel van de medicamenten, met name Venlafaxine, L-Theroxin, Temesta, Imitrex, Pantomed en Sipralax, die verzoekende partij nodig heeft gewoonweg niet te verkrijgen zijn in Armenië en dat aan L-Thyroxin 50 N50 tab. een serieus prijskaartje hangt (Cf. Stuk 5 - gelegaliseerd + beëdigde vertaling).

Tevergeefs zal verwerende partij misschien aanhalen dat verzoekende partij andere medicatie kan nemen met gelijkaardige werking die wel te verkrijgen zouden zijn in Armenië. Het is dan ook met die reden dat de behandelende neuroloog uitdrukkelijk attesteert dat bovenstaande geneesmiddelen noodzakelijk zijn voor haar behandeling (Cf. Stuk 6). Omwille van de relevantie wordt het schrijven dd. 11 juli 2013 van neuroloog, dokter Pieter-Jan H., hieronder weergegeven:

‘Deze patiënte, M.G., wordt gevolgd op de dienst neurologie van het UZ Gent. Wij kunnen attesteren dat de volgende geneesmiddelen noodzakelijk zijn voor haar behandeling:

- Pantomed 20 mg
- zolmitriptan 2,5 mg
- Imitrex se
- Sipralax 10v mg
- venlafaxine 75 (of 150) mg’

Nergens in de thans bestreden beslissing of de ongegrondheidsbeslissing dd. 15 mei 2012, waarnaar verwerende partij verwijst, werd onderzocht of Pantomed, Imitrex, Zolmitriptan en Sipralax, voorradig zijn in Armenië.

Neuroloog, dokter Pieter-Jan H., heeft immers geattesteerd dat deze medicatie noodzakelijk is voor de behandeling van verzoekende partij.

Meer nog. Volgens het attest van Orient Pharm dd. 9 juli 2013 dat verzoekende partij bij haar aanvraag voegde blijkt dat bovenvernoemde medicatie gewoonweg niet te verkrijgen is in Armenië (Cf. Stuk 4).

Verwerende partij kan geenszins blijven volhouden dat reeds geoordeeld werd over de aandoeningen van verzoekende partij. De toestand van verzoekende partij is immers aanzienlijk achteruitgegaan. Verzoekende partij heeft nood aan andere medicatie en is bovendien volledig afhankelijk van mantelzorg door haar zus.”

3.2. In de nota repliceert de verwerende partij wat volgt:

“De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de ter gelegenheid van de eerste aanvraag ingeroepen ziekte, een post traumatisch stressdisorder was, met een voorziene duur van behandeling van enkele maanden en jaren, met mogelijke complicaties bij stopzetting die tot zelfdoding kan leiden.

Uit het standaard medisch getuigschrift van 25 juni 2013 blijkt een PTTS, een recidiverende depressieve stemmingsstoornis, migraine en hypothyroïde.

Omtrent de ingeroepen aandoening werd ten gronde geadviseerd op 3 april 2012 en in een nota van 24 april 2012 werd een beoordeling gemaakt omtrent de toegankelijkheid van de nodige medische zorgen in het land van herkomst.

Verzoekende partij kan bezwaarlijk voorhouden als zou het niet om dezelfde ziekte gaan.

Of de ziekte al dan niet levensbedreigend is, werd reeds onderzocht in het kader van de vorige aanvraag om machtiging tot verblijf.

De bestreden beslissing werd genomen met toepassing van artikel 9ter §3,5° van de vreemdelingenwet, waardoor geen verdere evaluatie aan de orde is, gezien de onontvankelijkheid.

Artikel 9ter § 3, 5° bepaalt dat de gemachtigde van de Staatssecretaris de aanvraag onontvankelijk verklaart wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf.

Het enige middel is niet gegrond.”

3.3. Bij het beoordelen van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De thans bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 9ter, § 3, 5° van Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“§ 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

In de bestreden beslissing wordt inderdaad gesteld dat verzoekster in haar nieuwe aanvraag een standaard medisch getuigschrift voorlegt waaruit blijkt dat haar gezondheidstoestand ongewijzigd is ten aanzien van de eerder ingediende aanvraag van 29 juni 2010 en dat het voorgelegde medisch getuigschrift slecht de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van de betrokkene bevestigt. In de beslissing van 15 mei 2012 werd reeds uitgebreid ingegaan op de gezondheidstoestand en werd de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst van betrokkene onderzocht, zo stelt de gemachtigde ambtenaar. In de beslissing wordt verder verwezen naar het advies van de arts-adviseur van 29 oktober 2013, dat luidt als volgt:

“U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag d.d. 25.09.2013 en d.d. 29.06.2010 te vergelijken.

Betrokkene legt in haar aanvraag d.d. 25.09.2013 een standaard medisch getuigschrift voor opgesteld door dr. R. H. op 25.06.2013. Uit dit medisch getuigschrift en de medische stukken d.d. 22.05.2013 en 19.09.2013, blijkt dat de aandoeningen van betrokkene zoals hier beschreven in wezen niet verschillen van de aandoeningen beschreven in het medisch attest gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 29.06.2010 waarvoor DVZ op 15.05.2012 reeds een beslissing heeft genomen. Behoudens de migraine, welke in feite kadert in de andere beschreven ziektebeelden, gaat het hier om exact dezelfde aandoeningen.”

Verzoekster stelt in wezen dat uit haar aanvraag van 25 september 2013 is gebleken dat zij ingevolge de evolutie van het gezondheidstoestand nieuwe medicatie behoeft waarover de verwerende partij nog nooit oordeelde, dat uit het bij de aanvraag gevoegde stuk 6 blijkt dat de behandelende neuroloog uitdrukkelijk attesteert dat de opgesomde medicatie noodzakelijk is voor haar behandeling en dat uit een bij de aanvraag gevoegd stuk van 9 juli 2013 niet is gebleken dat een groot deel van deze medicatie niet te verkrijgen is in Armenië.

De verwerende partij nam op 15 mei 2012 de beslissing waarbij de eerste verblijfsaanvraag van de verzoekster op basis van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, ongegrond werd verklaard. Zij verwees in deze beslissing naar het advies van een ambtenaar-geneesheer van 3 april 2012 waarin de voorgelegde medische getuigschriften in overweging werd genomen en waarin tevens op concrete wijze werd geduid dat de verzoekster kan reizen, dat zij geen nood heeft aan mantelzorg en dat de vereiste medische zorgen in Armenië toegankelijk en beschikbaar zijn. In het kader van de eerste verblijfsaanvraag in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, concludeerde de ambtenaar-geneesheer dat de verzoekster lijdt aan een majeure depressie, posttraumatisch stressdisorder, hypothyroïde, spastisch colon en refluxklachten, aandoeningen die hoewel zij beschouwd kunnen worden als aanleiding gevende tot een reëel risico voor het leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld worden, echter geen reëel risico inhouden op een onmenselijke of vernederende behandeling gezien behandeling beschikbaar en toegankelijk is in het land van herkomst. De verwerende partij trad dit advies in haar beslissing van 15 mei 2012 uitdrukkelijk bij en besloot dat niet was bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het EVRM.

In het voormelde advies van de arts-adviseur van 3 april 2012 werd, wat de beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst, het volgende gesteld:

“Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

Verwijzend naar de informatie afkomstig van <http://www.doctors.am/en/doctors/aeneral-Dractitioners/164> en <http://www.doctors.am/en/doctors/psvchotherapeutists/55>,

<http://www.doctors.am/en/doctors/psvchoiologists/180>,
<http://www.doctors.am/en/doctors/endocrinologists/51>.

<http://www.doctors.am/en/doctors/aastroenterologists/52> blijkt dat er huisartsen, psychiaters, psychotherapeuten, endocrinologen en gastro-enterologen zijn in Armenië voor de opvolging en behandeling van de in de medische attesten beschreven aandoeningen.

Verwijzend naar de informatie bekomen via <http://vellowpaaes.am/en/home/search-3/?companyname=hospitals> blijkt dat er verschillende ziekenhuizen bestaan, waaronder ook psychiatrische, voor de opvolging en behandeling van de in de medische attesten beschreven aandoeningen.

Verwijzend naar lijsten van geregistreerde geneesmiddelen van het Scientific Centre of Drug and Medical Technology Expertise (SCDMTE) in Armenië, bekomen via http://www.pharm.am/files/ifiles2/20110816_160255_en_registertotalenq2010.pdf blijkt dat Pantoprazol, Levothyroxine, Vitamine B - complex en antidepressiva zoals Venlafaxine, Fluoxetine en Trazodone voor de behandeling van de in de medische attesten beschreven aandoeningen beschikbaar zijn in Armenië.

Medicamenteuze behandeling en gespecialiseerde opvolging van de in de medische attesten beschreven aandoeningen zijn dus beschikbaar in Armenië."

De verzoekende partij kan dus worden bijgetreden waar zij verwijst naar de aanvraag waarin zij duidelijk had gesteld dat zij, ingevolge haar verslechterende gezondheidstoestand nieuwe medicatie nodig heeft waarvan de noodzaak niet in een vorige aanvraag werd aangevoerd en waarvan de voorradigheid in Armenië niet werd onderzocht in de beslissing van 15 mei 2012. De verwerende partij kon dan ook niet zonder meer verwijzen naar deze beslissing om tot de conclusie te komen dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag reeds werden ingeroepen, dat het voorgelegde medisch getuigschrift slechts de eerder aangehaalde gezondheidstoestand bevestigt en dat de beschikbaarheid en de toegankelijkheid van de medische zorgen in het land van herkomst reeds werd onderzocht.

Thans stelt de verwerende partij in haar nota dat de aandoening dezelfde is, maar zij gaat daarmee voorbij aan het feit dat uit artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet blijkt dat de aanvraag onontvankelijk moet worden verklaard indien de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk. Uit deze bewoordingen blijkt niet dat de wetgever elk nieuw element dat zich heeft gemanifesteerd in het kader van de gezondheidstoestand van de betrokkene heeft willen uitsluiten wanneer die zich beroept op eenzelfde aandoening. Uit de bestreden beslissing en uit de nota blijkt overigens ook niet dat de verwerende partij die mening is toegedaan, nu zij verwijst naar het gegeven dat de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke medicamenteuze behandeling reeds werd beoordeeld in de beslissing van 15 mei 2012, hetgeen, hetgeen zoals reeds gesteld, niet het geval is voor de inmiddels aangepaste en voor verzoekster noodzakelijke medicatie.

3.4. Een schending van de materiële motiveringsplicht in het licht van de gehanteerde wettelijke bepaling, met name artikel 9ter, §3, 5° van de Vreemdelingenwet is aangetoond. Het middel is in de besproken mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 oktober 2013 houdende het onontvankelijk verklaren van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet

4. Onderzoek van het beroep, gekend onder het nr. 124 723

4.1. De Raad stelt vast dat in deze zaak twee beslissingen worden aangevochten, zoals reeds blijkt uit punt 1.1..

4.2. Ten aanzien van de beslissing van de gemachtigde houdende het onontvankelijk verklaren van de aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, dient te worden besloten dat verzoekster geen belang heeft bij een eventuele nietigverklaring ervan, om de volgende redenen :

Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid van de Vreemdelingenwet kunnen slechts beroepen voor de Raad worden gebracht door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang.

Opdat de verzoekende partij een belang zou hebben bij de vordering volstaat het niet dat zij gegriefd is door de bestreden rechtshandeling en dat zij nadeel ondervindt. De vernietiging van de bestreden

beslissing moet aan de verzoekende partij bovendien enig voordeel verschaffen en dus een nuttig effect sorteren.

Uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de beslissing inzake de meest recente aanvraag op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet – met name deze van 29 oktober 2013 – wordt vernietigd. Deze aanvraag werd gesteund op dezelfde aandoeningen als de eerdere aanvraag die leidde tot de in de zaak 124 723 bestreden beslissing van 8 maart 2013, doch zij werd gestaafd met medische getuigschriften die ook recenter van aard zijn. Gelet op de vernietiging van de beslissing van 29 oktober 2013 zal de medische situatie verzoekster opnieuw moeten worden beoordeeld, en dit in het licht van de recentere aanvraag en bijbehorende attesten. In die optiek kan de vernietiging van de in deze zaak bestreden beslissing op grond van oudere stukken die verzoekster zelf heeft gemeend te moeten actualiseren middels de recentere aanvraag die heeft geleid tot de hiervoor vernietigde beslissing, geen nuttig effect sorteren voor verzoekster en moet haar het belang erbij worden onzegd.

4.3. Wat het in de onderhavige zaak aangevochten bevel om het grondgebied te verlaten betreft, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat geen van de middelen is gericht tegen dat bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekster maakt derhalve niet aannemelijk dat dit bevel niet rechtsgeldig kon worden genomen.

4.4. Het beroep moet worden verworpen.

5. Korte debatten

De verzoekende partij heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing van 29 oktober 2013 in de zaak 144 553. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

Het beroep tot nietigverklaring gekend onder het nr. 124 723 daarentegen, moet worden verworpen. Ook hier is er grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, wordt derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1.

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 29 oktober 2013 houdende het onontvankelijk verklaren van de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing gericht tegen de bij artikel 1 vernietigde beslissing, is zonder voorwerp.

Artikel 3

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring, gekend onder het nr. 124 723, worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven augustus tweeduizend veertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS